

Motion

1981/82: 2313

Arne Andersson i Ljung m. fl.

Organisation och finansiering av djurens hälso- och sjukvård, m. m.
(prop. 1981/82: 122)

I propositionen föreslås vissa ändringar i organisationen och finansieringen av djurens hälso- och sjukvård samt en omorganisation av statens veterinärmedicinska anstalt. Likaså behandlas vissa frågor angående veterinärutbildningen m. m.

Propositionens förslag bygger på djurhälsoutredningens (SOU 1981: 57) betänkande. I likhet med propositionen anser vi inom moderata samlingspartiet att den statliga distriktsveterinärorganisationen är en värdefull resurs som samhället inte bör avhända sig. Denna organisation garanterar djurägarna en tillräcklig service i alla delar av landet — vilket är ett viktigt rättvise- och djurskyddskrav.

Propositionen föreslår i förhållande till nu gällande ordning vissa förändringar beträffande bl. a. organisationen och finansieringen av en enligt förslaget utökad veterinärkår. Vi ställer oss bakom huvudlinjerna i propositionens förslag. På tre punkter föreslår vi dock smärre förändringar. Det gäller valet av finansieringssystem, tjänsteplaceringar i den regionala organisationen samt utbildningen, där de studerande genom den delade studiegången på K- och L-linjen kommer att få olika behörighet för utövande av veterinäryrket.

Beträffande val av finansieringsform förordar propositionen alternativ II. Detta alternativ innebär att en särskild djursjukvårdsavgift skall upptas. Avgiften förutsätts utgöra 30% på veterinärens behandlingsarvode. Moderata samlingspartiet har inte någon avgörande invändning mot detta system. Likväl har vi tagit intryck av den relativt starka kritik som framkommit från såväl enskilda veterinärer som veterinärernas organisationer mot detta alternativ. Veterinärsförbundet har i remissvar förordat alternativ IV, som innebär kollektivt betalningsansvar. Enligt vår mening är såväl alternativen I som IV av principiella skäl mindre lämpliga. Ett bättre förslag är alternativ II, som innebär att förhållandet mellan veterinärens fasta lönedel och arvodesdel förskjuts så att arvodesdelen utgör en större andel än i nuvarande system. Vid en sådan förskjutning mellan arvodesdel och lönedel erhålls också ekonomiskt utrymme för de i propositionen föreslagna tjänsterna. I likhet med bl. a. LRF anser vi att alternativet innebär en enkel lösning som inte heller utgör något avsteg från nuvarande avlöningsprincip. Systemet bibehåller eller t. o. m. förstärker distriktsveterinärens relativt fria och oberoende ställning som yrkesutövare. Dock medför systemet ett inte helt obetydligt ingrepp i nu gällande avtal. Förhandlingar måste för den skull upptas mellan berörda parter.

Beträffande organisationsfrågan på regional nivå föreslår jordbruksministern i likhet med utredningen att länsveterinärorganisationen avskaffas. Propositionsförslaget har i fråga om placering av tjänsterna fått en icke ändamålsenlig utformning. Organisationsformen kommer nämligen länsvis att bli olika och beroende av huruvida den tidigare länsveterinärorganisationen haft en eller två tjänster. Förslaget innebär att i län med en tjänst skall denna placeras på länsstyrelsen men med uppgift att t. v. biträda lantbruksnämnderna i djurhälso- och sjukvårdsfrågor.

I län med två tjänster har en tjänst placerats på länsstyrelsen och en på lantbruksnämnden. Detta innebär dock i praktiken att län med två tjänster i den gamla organisationen får var sin huvudman i den nya organisationen. Detta kommer att medföra färre möjligheter till flexibilitet i arbetet de två befattningshavarna emellan. För att åstadkomma största möjliga effektivitet i län med två länsveterinärtjänster och oberoende av tillfällig arbetsbelastning för den ena eller andra tjänsten är det mest ändamålsenligt med samma huvudmän för båda tjänsterna. Följaktligen föreslår vi att båda tjänsterna tilldelas länsstyrelsen. Naturligtvis bör på samma sätt som föreslagits i län med en tjänst uppgiften även innefatta att biträda lantbruksnämnden med veterinär sakkunskap i djurhälsofrågor.

I likhet med vad jordbruksministern anfört i propositionen anser vi att AT-tjänstgöring inte bör införas som villkor för legitimation. Vi frångår således på den punkten vad som föreslagits i djurhälsoutredningen. Den olika utbildning som i VU 77 förutsatts genom de två olika utbildningslinjerna, K och L, tillgodoser då inte samma intressen som tidigare avsetts. Som en följd av den ändring som föreslås i propositionen, liksom den minskning från 75–60 elever som förutsatts, är det rimligt att kräva att all utbildning skapar möjlighet till legitimation för utövande av veterinäryrket.

De elever som genomgått L-linjen kommer med den nu föreslagna ändringen att ha en i viss utsträckning annan utbildning än elever som lämnat högskolan såväl före 1979 som efter 1982. De elever som genomgått utbildning under denna period på L-linjen bör jämföras med övriga elever och erbjudas sådan kompletterande utbildning som leder till legitimering som veterinär. Härigenom erhåller alla elever som utbildats under samma tid likvärdiga framtida möjligheter att verka som veterinärer.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs

1. att riksdagen beslutar att finansieringen av veterinära kostnader skall ske i enlighet med alternativ III i djurhälsoutredningens betänkande (SOU 1981: 57).
2. att riksdagen beslutar att i de län där det f. n. förekommer dubbelning av länsveterinärtjänsterna dessa även i fortsättningen skall tillhöra länsstyrelsen.
3. att riksdagen beslutar att de elever som undergått utbildning till veterinär på L-linjen under åren 1979–1982 skall erbjudas kom-

pletterande utbildning i syfte att erhålla behörighet för legitimation som veterinär.

Stockholm den 24 mars 1982

L. ARNE ANDERSSON (m)

i Ljung

HANS WACHTMEISTER (m)

ANDERS G. HÖGMARK (m)

MONA S:t CYR (m)

BERTIL DANIELSSON (m)

KARL LEUCHOVIUS (m)

ARNE SVENSSON (m)

INGVAR ERIKSSON (m)

SVEN ERIC LORENTZON (m)

BENGT WITTBOM (m)

JENS ERIKSSON (m)

SVEN MUNKE (m)